

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/790/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203063
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812203063.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: E., právne zastúpený T., proti odporkyni: A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: U., právne zastúpený S., o zaplatenie 98,19 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 8C/56/2012-90 zo dňa 15. augusta 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vo výške 16,11 Eur, advokátovi S.. O. P., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplatenia istiny vo výške 98,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 13,58 Eur od 25.03.2011 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľa zaviazal povinnosťou nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi v celkovej sume 214,25 Eur, z čoho 110,07 Eur na účet jeho splnomocneného právneho zástupcu a 104,18 Eur na účet jeho substitúta. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 2, § 53 ods. 2, 3, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka a ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V časti rozhodnutia o náhrade trov konania konštatoval, že vedľajší účastník bol v konaní úspešný, preto mu bola priznaná náhrada trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo veci za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava - dňa 28.09.2012 oznámenie vedľajšieho účastníka - vstup do konania, vyjadrenie zo dňa 30.01.2013 a 1 x účasť na pojednávaní dňa 16.07.2013) po 16,60 Eur; 1 x režijný paušál po 7,63 Eur a 2 x režijný paušál po 7,81 Eur, spolu tak trovy predstavovali 73,05 Eur. Právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka S.. O. P. priznal náhradu cestovného za účasť na pojednávaní dňa 16.07.2013, a to za cestu z Q. do N. a späť, vo výške 43,92 Eur (240 km x 0,183 Eur), ako aj náhradu za stratu času vo výške 104,16 Eur (8 polhodín x 13,92 Eur). Spolu náhrada cestovného a náhrada za stratu času predstavovala sumu 148,08 eur, z toho 1-ina, keďže právny zástupca sa zúčastnil v daný deň celkovo 4 pojednávaní, sumu 37,02 Eur. Spolu trovy priznané S.. O. P. predstavovali sumu 110,07 Eur. Náhrada trov konania bola priznaná aj právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka, advokátovi - substitútovi S.. K. Q., ktorý zastupoval vedľajšieho účastníka na pojednávaní dňa 15.08.2013. Súd prvého stupňa mu priznal odmenu za 1 úkon právnej služby vo výške 16,60 Eur, 1 x režijný paušál vo výške 7,81 Eur, spolu 29,29 Eur vrátane DPH; ďalej mu priznal náhradu cestovného za cestu z Q. do N. a späť v dĺžke 166 km vo výške 45,70 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil len 1-icu cestovných výdavkov, lebo v uvedený deň sa zúčastnil ďalšieho pojednávania v N. aj v inej veci, preto mu bola priznaná náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 15.08.2013 za 8 polhodín x 13,01 eur, spolu 104,08 eur, pričom aj túto náhradu uplatnil len v 1-ici vzhľadom na účasť na pojednávaní v dvoch veciach. Trovy právneho zastúpenia S.. K. Q. tak predstavovali sumu 104,18

Eur vrátane DPH. Spolu teda trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, na úhradu ktorých bol napadnutým rozsudkom zaviazaný neúspešný navrhovateľ, predstavovali sumu 214,25 Eur.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonnej odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žiadal výrok rozhodnutia o trovách konania zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Považoval uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Hneď v úvode uviedol, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., keďže s prihliadnutím na výšku sumy istiny uplatnenej v návrhu (98,19 Eur) ide o drobný spor, v ktorom trovy právneho zastúpenia vo výške 214,25 Eur sú značne neprimerané výške žalovanej istiny. Nakoľko vedľajší účastník vystupuje v obdobných veciach opakovane s obsahovo jednoduchými podaniami, súd prvého stupňa nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia vo výške zjavne neúmernej výške istiny a povahe konania. V danej súvislosti zdôraznil, že vedľajší účastník by sa mal z podstaty svojej existencie snažiť o čo najhospodárnejšie vedenie konania v záujme znižovania vzniku neefektívnych nákladov, a to hlavne s ohľadom na vznik nákladov spojených s cestovným a stratou času. Účasť vedľajšieho účastníka na pojednávaní označil za neúčelnú a neopodstatnenú, keďže na pojednávaní neuvádzal iné skutočnosti ako vo svojich podaniach. Mal za to, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť podľa jeho názoru sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí, sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Mal za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Z vlastných skúseností mal vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co/141/2012. Ďalej poukázal na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí, sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí, sp. zn. 9Co/420/2012, v ktorých vyjadrili dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V zmysle uvedeného navrhovateľ zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu, SR sp. zn. II. ÚS 78/03. Odhliadnuc od uvedeného nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Uvedené možno podľa navrhovateľa aplikovať aj na podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať a sú významné pre posúdenie veci samej. Činnosť vedľajšieho účastníka rozhodne nemožno z jeho pohľadu považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie, čo v rozhodnutí, sp. zn. 10Co/110/2012 potvrdil aj Krajský súd v Žiline. Zastával názor, že skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama o sebe

neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a ani odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom, pričom na podporu svojej argumentácie spomenul rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6Co/329/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 14CoE/218/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/98/2012 a ďalšie. Vo veci nebolo podľa jeho názoru možné aplikovať ani ustanovenie § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje, v súvislosti s čím poukázal na právny názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v rozhodnutí, sp. zn. 13Co/40/2012. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Uvedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporkyne, a to v súlade s ust. § 93 ods. 2,3 O.s.p. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Zdôraznil, že je to práva navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových návrhov a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor odporcov, spravidla nemajetných spotrebiteľov. Privítal by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčania namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, na základe čoho vznášajú námietku premlčania v každom spore, v ktorom je žalovaný premlčaný nárok. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/87/2011 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012. Argumentáciu navrhovateľa, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Na podporu svojej argumentácie ohľadom práva vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania zároveň uviedol uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6Co/16/2013 zo dňa 21. januára 2013, uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8Co/258/2012 zo dňa 31. júla 2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/87/2012 zo dňa 25. apríla 2012 a ďalšie. Vedľajší účastník je podľa svojho vyjadrenia pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“ - možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím navrhovateľ získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, vyjadril presvedčenie, že je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v náväznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Odvolaním navrhovateľa bol rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, preto odvolací súd preskúmaval iba

túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti ostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že po podaní návrhu vo veci samej vznikol v prejednávanej veci vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý vstúpil z vlastnej iniciatívy do konania, námietku premlčania a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. O návrhu navrhovateľa bolo súdom prvého stupňa rozhodnuté rozsudkom č.k. 8C/56/2012 - 90 zo dňa 15. augusta 2013 tak, že tento návrh bol okrem iného z dôvodu premlčania uplatneného nároku zamietnutý a navrhovateľovi bola ako neúspešnému účastníkovi uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane odporkyne, trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady úspechu vo veci, ktorá sa uplatní aj v tomto prípade, je priznanie trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech. Za takéhoto účastníka treba s ohľadom na charakter právoplatného meritórneho rozhodnutia súdu prvého stupňa nepochybne považovať odporkyňu, pričom rovnakú mieru procesného úspechu v prejednávanej veci s odporkyňou dosiahol aj vedľajší účastník vystupujúci v konaní na jej strane.

Po preskúmaní veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania dôsledne postupoval podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na to, že vedľajší účastník na strane odporkyne si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom jeho právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacemu vedľajšiemu účastníkovi postupoval podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd v danom prípade ako neopodstatnenú vyhodnotil námietku navrhovateľa, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd nesúhlasí s jeho tvrdením, že vedľajší účastník sa vo svojich podaniach opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čo má byť dôvodom na nepriznanie náhrady trov konania pre ich neúčelnosť. Ak aj vedľajší účastník vo svojich podaniach používa opakujúce sa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevylučuje a zároveň nemožno prehliadnuť, že druhá procesná strana v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú (takmer totožnú) argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti. Okrem uvedeného samotnú účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, v ktorom odporkyňa v nadväznosti na intervenciu vedľajšieho účastníka dosiahla úspech v plnom rozsahu.

Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne by tak, ako správne konštatoval vedľajší účastník vo svojom odvolaní, znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní, ktoré podľa jeho názoru nespĺňa znaky právne zložitejšieho prípadu, a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineného odporkyňou, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporkyne vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v prejednávanej veci odvolacím súdom zistené neboli.

Z ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na ktoré v odvolaní poukázal navrhovateľ, je zrejmé, že súd má pri rozhodovaní o trovách konania v drobných sporoch možnosť tieto nepriznať alebo znížiť a táto možnosť je daná výlučne vtedy ak sú trovy konania (ich výška) neprímerané voči výške žalobou uplatnenej pohľadávky. Z jeho znenia navyše vyplýva, že súd túto možnosť aj za splnenia vyššie uvedenej podmienky môže ale

aj nemusí využiť, v dôsledku čoho je aplikácia tohto ustanovenia fakultatívna a záleží na úvahe súdu, či k nej pristúpi aj v prípade, ak sú na to splnené zákonom predpísané podmienky.

Použitie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. aj v zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. prichádza do úvahy v konaní, kde trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Zrejším úmyslom zákonodarcu vyplývajúcim z textu dôvodovej správy pritom bolo nepriznávanie neprímeraných trov voči pohľadávke len v sporoch o tie najnižšie sumy.

Odvolaciemu súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že v súčasnosti prebieha značné množstvo súdnych sporov, kde predmetom konania je pohľadávka vo výške niekoľko Eur a vyčíslené trovy konania predstavujú niekoľkonásobok (rozhodne nie len dvojnásobok) samotnej pohľadávky. Uvedené trovy možno nie vzhľadom k ich samotnej výške, ale vzhľadom na vzájomný pomer medzi výškou pohľadávky a sumou trov konania označiť jednoznačne za neprímerané. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto práve len situácia, kedy suma trov konania viacnásobne prekročí sumu pohľadávky, ktorá je predmetom konania, oprávňujúca súd k aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p., čo však nie je prípad prejednávanej veci, kde vzhľadom na povahu a výsledok konania vo veci samej, ako aj charakter poskytnutých právnych služieb, sa odvolaciemu súdu javí primerané aplikovať len ust. § 142 ods. 1 O.s.p., vyjadrujúce zásadu zodpovednosti za výsledok konania, a teda priznať náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania úspešnému účastníkovi. V tejto súvislosti odvolací súd prihliadol k skutočnosti, že úspešným účastníkom je v danom prípade odporkyňa ako spotrebiteľ, na stranu ktorého vstúpil do konania vedľajší účastník za účelom bránenia jej práv a odôvodnene vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, pričom trovy jeho právneho zastúpenia v celkovej priznanej sume 214,25 Eur pozostávali viac ako z polovice z náhrady cestovného a náhrady za stratu času stráveného cestou na nariadené pojednávania, teda objektívne vzniknutých nákladov.

Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v prejednávanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdený.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi v uplatnenej výške 16,11 Eur. Priznaná náhrada trov právneho zastúpenia pozostáva z odmeny za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 08.11.2013 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 8,30 Eur, v akej si ju vedľajší účastník aj uplatnil, k tomu príslušný režijný paušál vo výške 7,81 Eur pre rok 2013 podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky. V danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal navrhovateľ ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy konania v celkovej výške 214,25 Eur. Vzhľadom k tomu by v danom prípade vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v skutočnosti z uvedeného titulu prislúchala odmena za úkon právnej služby vo výške 9,96 Eur, odvolací súd však nemá možnosť priznať vedľajšiemu účastníkovi z titulu náhrady trov právneho zastúpenia viac, ako si sám uplatnil a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.